

अतिकुतुकेनाश्वर्येण उद्धृत्य दृष्टीः परावृत्त्य हंसपृष्ठे निपत्येति वा कुतुकशब्दे तृतीयायाश्छांदसोलुक् यद्वा उद्धृत्य इति छेदः अतिकुतुकेन उद्धृत्यः
विलोढ्यः विपर्यस्तः सन्नितियावत् पाठांतरे तु अतिकुतुकेनोद्धृतः क्षुभितः तेषां धाम्नातेजसास्तद्व्यसर्वेन्द्रियो ब्रह्मातूष्णीं निश्चलोऽभूत् अत्र दृष्टांतः प
र्देवी ब्रजाधिष्ठात्री काचिद्देवता तस्या अंतिसमीपे पुत्तिका चतुर्मुखी कृतकप्रतिमेव ॥ ५६ ॥ एवं मोहमग्नमजमुज्जहारेत्याह इतीति इरेशोऽरासरस्व
ती तस्या ईशो ब्रह्मणिकमिदमिति मुह्यतिसति पश्चात्तद्द्रष्टुमप्यनीशे सति परमोऽजः श्रीकृष्णः सपदि अजाजवनिकां मायारूपांतिरस्करिणीम् यया
द्रुतं दर्शितम् तां चच्छाद तिरोऽधत्त अपसारितवानित्यर्थः अथवा अयं लोकाभिमानि ममैश्वर्यं द्रष्टुमयोग्य इति तस्योपरि मायां प्रसारितवानिति क
मुह्यतिसति अतर्क्यैतर्का गोचरे निजः असाधारणो महिमायस्य तस्मिन्निति मोहे हेतुरुक्तः दर्शनायोग्यत्वाय त्रीणि विशेषणानि स्वप्रमितिके स्वप्र

ततोऽतिकुतुकोद्धृत्य स्तिमितैकादशेन्द्रियः ॥ तद्दाम्नाऽभूदजस्तूष्णीं पूर्वे व्यंतीव पुत्तिका ॥ ५६ ॥ इतीरेशोऽतर्क्य
निजमहिमनिस्वप्रमितिके परत्राजातोऽतन्निरसनमुखब्रह्मकमितौ ॥ अनीशोऽपि द्रष्टुं किमिदमिति वामुत्थ
तिसति चच्छादाजो ज्ञात्वा सपदि परमोऽजाजवनिकाम् ॥ ५७ ॥ ततोऽर्वाक् प्रतिलब्धाक्षः कः परेतवदुत्थितः ॥
कृच्छ्रादुन्मील्य वैदृष्टीराचष्टेदं सहात्मना ॥ ५८ ॥ सपद्येवाभितः पश्यन्दिशोऽपश्यत्पुरस्थितम् ॥ वृंदावनं जना
जीव्यद्रुमाकीर्णं समाप्रियम् ॥ ५९ ॥ यत्र नैसर्गदुर्वैराः सहासन्मृगादयः ॥ मित्राणीवाजितावासद्रुतरुद्रत
र्षकादिकम् ॥ ६० ॥ तत्रोद्धृत्य पशुपवंशशिशुत्वनात्यं ब्रह्माद्वयं परमनंतमगाधबोधम् ॥ वत्सान्सखीनि वपुरा
परितो विचिन्वदेकं स्वपाणिकवलं परमेष्ठ्यचष्ट ॥ ६१ ॥ मिति स्वप्रकाशं च तत्कंसुखं च यस्मिन् अतएवाजातः प्रकृतेः परत्रपर
स्मिन् अतन्निरसनमुखेन ब्रह्मकैः श्रुतिशिरोभिर्मितिर्ज्ञानं यस्मिन् तस्मिन् स्वरूपे ॥ ५७ ॥ अर्वाक् बहिः प्रतिलब्धान्यक्षीणियेन सः परेतवन्मृतो यदिक
थं चित्पुनरुत्तिष्ठति तथा दृष्टीः नेत्राणि ॥ ५८ ॥ जनानामाजीव्यैर्द्रुमैराकीर्णं समाप्रियं संततानि आसमंताद्वियाणियस्मिन् ॥ ५९ ॥ तदा हयत्रे
ति नैसर्गदुर्वैराः स्वाभाविका प्रतिकार्यवैरवंतोऽपिनराः सिंहादयश्च मित्राणीव यत्र स हैवासन् अजितस्यावासेन द्रुताः पलायिताः रुद्रतर्षादयः क्रोध
लोभादयो यस्मात्तथाभूतं वृंदावनमपश्यदिति ॥ ६० ॥ तत्र च परमेष्ठी ब्रह्मा एव पुरा पूर्ववदेव ब्रह्म अचष्ट अपश्यत् कथं भूतम् पशुपवंशशिशुत्वना
त्यमुद्धृत्य नात्यमित्यत्र हेतुः अद्वयमित्यादि अद्वयं च वत्सान् विचिन्वत् एकं च सखीन् अगाधबोधं च विचिन्वत् अनंतं च परितो विचिन्वत् परंचशि
शुत्वमुद्धृत्य ब्रह्म च स्वपाणिकवलमिति नात्यमेवोद्धृत्य इत्यर्थः ॥ ६१ ॥